

(א) ת"כ אחרי פ"א ה"א (ג, ט) עליו דף י' ממחזות (א, א) (יומא סג.) ת"כ שם פרשי ר"ה"ח (ד, מנחות מח: ט) פסחים סא. לעיל צא.

(ס) ד"ה ור"א.

שינויי נוסחאות

[א] עולה מחוסרת (כתתיב). וכן להלן בכל המקומות: [ב] גזיר קרבן להקין ואשם מצורע שיש בהן פסול: ע"י רש"י וע"י טה"ק מש"כ פ"ג [ג] ל"ל בזמנו (ש"ש: ד) ג"י מתי"י שאני מוציא. ונדו"ו רפ"צ יבול לא אוציא ולפניו תוקן עפ"י ב"ה"ו. והלא תחת כה: [ח] לשמו לא בני ר"א היה בני פ"ל והשאל ממנו (ש"ש: ו) ובני רש"י. [ז] ל"ל לנין ששהב שש"מ קאי על ג' ד"ו דליתא עס לעולם לשמו. אבל הגירסא דפ"י ע"נו אי"ש בכל הבה"ס: [ח] ל"ל בר לויא. וכן להלן ב"ש"י (ש"ש: ז) ואשם ששהב שש"מ קאי על ג' ד"ו בני ואשם מצורע וסביב וכו' ולא ידענא מאי תלמודא אמר רבינא מאי טעמא לא ידעת שור וכו' לל"ל (ש"ש ובבב"א בבבא"ה: [ח] מקום ומאי קשיא דלמא ה"י כדאמרנא אמר ר"י בר יצחק משום וכו' (כתתיב) וי"ח ס"א מקום ואילי ה"טאת וכו' הא אמאי תרשיהי דלמא ה"י ודבארות בקמייתא אמר ר"י בר (ג"ל) וע"י רש"י דמתעב גזירי. ה"כ כל השאלה וע"י ר"א דלעיל ובמאי עסקינן וכו'. וכו"ו ב"ש: [ט] לוי דתני לוי (ש"ש: ז) מיתב מעיקרא ממקן (ש"ש: יא) עולה המחוורת לל"ל (ב"ש: [י] מתיב והאילו אשם לא בעי רביינא דת"י לל"ל (ש"ש: ז) [יג] ל"ל ובמתני' (ש"ש: ד) ל"ל רשכתוב (ש"ש). והג"י ולשמו שגא רש"י לל"ל ליתא כתי"ל: [יג] וכן אלא הכי קא משני (ב"ש: [יג] ל"ל ואשמעינן (ש"ש: ב"ה: [יח] מיתב באשמות ממקן: [יח] ל"ל דאצ"י (ב"ש: [יח] ל"ל בעיקרה (ש"ש). מ"א בעיקרה שבו עדיין קאי (בה"ז קרבן אה"ח: [יח] כתי"ב טקף וקשיא לי אכתי למאי איצטריך לרבינו משור וכשב תהויו נמי עיקרה מעליא אח רבינן ב"י השוחט (דף טף ע"א) מלא יביאנו לעשות פסח חטאת שלא לשמו: [ב] דבור זה מקומו להלן אחר ד"ה יבול (ב"ש: [בא] הגירסא כתיב"י ללפניו, וכן גירסת שמי"י (בש"ס ד' וילג נפל ט"ס כתי"ב לא לרב) [בג] וכו"ו ג' ו: וה"ק ותי"י כתיב לל"ל יבול שאני מרבה לא גזירי טבא. ע"ש בדברי"ש. ח"ל ספר ד' דוד, לפי שדברי רש"י מנומנים ע"י ל"ל את הלא"ך קתא. הנה תמי"כ אחר שמיעתו רובע ורובע וכל דמי לעיל במתניין, אחר או אולא את אלו ולא אולא פתח חטאת וע"י הפשתת, מ"ל לה' וכו', או אולא אלו שאני מיוחדין לה' ולא אולא עולה ומחוסר זמן גופה, וחטאת בין גופו בין בגנולו כו', מ"ל לפני משכן כו' וכו', או יבול שאני עולה מחוסר זמן צבגלים ואשם נזיר ואשם מצורע כו'. והך כתיבתא הינו מ"ש הרלשון שיביל. והנה בכל הספרים הישנים היה נדפס בגמרא יבול לא אוציא עולה בגמרא מחוסר זמן בגמרה. והנה שו"ת בתו"כ. ומה שדפס יבול שאני מרבה, הוא עפ"י גה"ת הדב ב"ה. ולפי זה דברי רש"י הם תמוהים. וא"ך לומר שהיה הגירסא לפני רש"י יבול שאני מוציא, וכבש רש"י טעמות הוא דהכי רישא דכתיבתא דלעיל הוא וא"כ או ס"ד ונדרבה אלו איך קתני בתב הכי יבול שאני מוציא מולא, ומכאן דברי"ש נמי הוא מולא. ויבוא רש"י עוד וראה חמ"כ דגרי"ס ולא אוציא. אלתא דלפי האמת הם מולאים. וכבש עור רש"י דנחתת היה ראוי לגרוס בתו"כ. אש"פ שהענין

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

פסח כשאר ימוס השנה אינו כשר לשמו. דתנן ב [שחטו קודם חלות פסול כשחמר בין הערבים: שלמים הוא. ואין זה אלא לשמו: לימא **מסייע ליה**. לרב חלקיה: **יכול שאני מוציא**. מאל פתח שלא יתייבב בחוך על עולת א [מחוסר זמן צבגלים כגון של יולדת ומצורע הואיל ואינה ראויה לצב לפנים למזותה:

ואשם נזיר ואשם מצורע. שי"ש בה פסול ולקמיה מפרש ואילו מאי פסולה: **שור מ"מ כו'**. דמלי למימר **אשר ישחט במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל פתח וגו' והוא ידענא דשור או כבז או עו הוא: ואילו חטאת שייכיה**. ולא רבייה לחיובא: **אי נימא צומנו**. ולשמו: **מאי איריא אשם**. דרבייה חטאת נמי מחייב ב [דלא בעי רביינא ואפילו אשם דהא חזי פנינים: **אלא שלא צומנו**. רבייה לחיובא **צאשס**: **אי נימא אשם אמאי חייה**. והא אינו כשר לקרב ומתני' י [ק"י: **תנא פטור ואי משום דראוי לשלל לשמו צפני' הא מחוסר עקיר' וכולהו מודו צו אלא לאו שלא לשמו רבי לחיובא בחוך כרב חלקיה אלמנא דבר שאינו כשר לשמו צפנים כשר לשלל לשמו ומחייב עליה שלא לשמו בחוך: ה"ג לעולם צומנו ושלא לשמו**. א"נ **לעולם צומנו**. ותו לא. וממילא אשלל לשמו דלוקיננא קאי. ושכתבו ד [צפריים ולשמו ט [מפרש טועה כתבו ולפוס ריהטא משום דפרכינן לעיל **אי נימא צומנו מאי איריא כו' וקא בעי לנשו"י לעולם צומנו ולשמו ודקא קשיא לך אי הכי חטאת נמי איך ה"י ומנא אשם והוא הדין לחטאת ולאו ומתלת היא דל"כ ר"א מאי בעי הכא מכדי ר"א לענין שלא לשמו אקשיה צפ"ק ו [לעיל י [צפסול אשם שלא לשמו כחטאת אבל לענין לשמו מאי עיקר ומאי טפל איכא תרוייהו כתיבי להכשיר צפנים וחיוצ בחוך. ותו ל"ל**

לרביי להאי משור וכבז ועו הרי כשר ליקרב וכמלותו צפנים הוא שחטו בחוך. אלא ב [קא משני לעולם צומנו ושלא לשמו ואיצטריך לרבייה משום דשלל לשמו פסול הוא: **ור"א היא**. דמקיש אשם לחטאת דמיפסיל בשלל לשמו צפנים צאשמות ב [דלפ"ה מחייב עלה בחוך אע"ג א [דעבור מנייה לשם אשם אכתי אי הוה מעייל ליה לפנים הוה כשר למשחמיה סתמא וכשר לשם אשם ועולה א [לשם חובה דמשום דיצוריה לא מיעקר שמייה מנייה וכל כמה דלא שחמיה ליה בעיקרה ב [קאי סתמא לשמו הלכך כי שחיט ליה ראוי לפנים לשמו היה. וה"ה דלחטאת שלא לשמו נמי חייב אלא תנא טפל ואשמעינן אע"ג דכה"ג פסול צפנים מחייב עליה בחוך וה"ה לעיקר דמ"ש סוף סוף תרוייהו פסילי שלא לשמן וצת"כ ו [אחרי פ"ט] קתני בה כדתיא שלא לשמו וע"כ מוקי לה כר"א דאילו לרבנן לא איצטריך ליה לרביי דהא כי האי גוונא מתקבלת צפנים היא ב [ט"ז. קייעתא לרב חלקיה ומיזבתא דרב הונא: **גגופה** ב [כגון תוך שמונה ללידתה: **יכול שאני מרבה** א [גרס הכא דרישא ב [לעיל היא. ובתורת כהנים ו [שם פרש ו [הכי תניא לה אזריא את אליו שאינו מיוחדין לשם ולא אזריא עולה מחוסרת זמן גגופה וחטאת בין גגופה כו' והגרסנין ב [שינו את הלשון וגרסנין ד [הכא יכול שאני מרבה ב [את כו' לפי שהציזאה בלימודא ב [אחרינא וסברי דסיפא דההיא דלעיל היא כו [הוא כו [יכול שאני מרבה. משום ב [מ"מ אף עולה מחוסר זמן וכו': **וחטאת בין גגופה בין צבגלים**. כגון של נזיר ומצורע שלא מלאו ימייהם ב [ואילו אשם נזיר ומצורע מחוסרי זמן צבגלים ב [שייכיה ולא רבייה לפטורא שמת מיינה ס"ל דחייב: **וצמאי אי נימא צלשמו אשם נמי ניפטריה**. דהא לא חזי: **אלא שלא לשמו**. הלכך חטאת פטור דלא חזי לפנים ואשם חייב דחזי לפנים ואף על גב דאין ראוי לשמו והיינו כרב חלקיה ודלא כרב הונא: ה"ג **הא מני ר"א היא כו'** ולא גרסנין לעולם צלשמו: **הא מני ר"א היא**. כלומר דהא בשלל לשמו היא כדקאמרת הלכך חטאת פטור דלא חזי צפנים לא צלשמו זמן הוא ואשם נזיר ואשם מצורע זמן הוא ואלא לשלל לשמו דר"א קאמר א [דפסיל צאשם שלא לשמו והאי דשייכיה לאשם לאו דס"ל דחייב אלא כיון דחד טעמא הוא משום דתרוייהו פסולין שלא לשמו צפנים הוא תנא עיקר חטאת דפטור וכו"ש טפל אשם והאי כ"ש מגגוס ודחוקיה דרב הונא ללוקמיה כר"א משום סיפא דעל כרחיך כרבי אליעזר מיתוקמא כדפרישנא לעיל ו [ועוד משום דלרבנן לא ב [לפינן אשם מחטאת ליכא למימר תנא האי והוא אשם נזיר והאי ואף על גב דלרבנן נמי קאמר דפטור דאין לך דבר שאינו כשר לשמו. וכשר שלא לשמו לא מני לאוקומא כרבנן דא"כ נשמעינן אשם דפטור דנשמעינן ב [בה מתיי וכו"ש חטאת: **ט"ז דכי אשא רב דימי כו' ואילו חטאת אשם זיירא וצמאי כו'**. כדאזויבנא ו [צקמייתא: **ומאי קושיא**. לסיועה לרב חלקיה דלמנא ה"ג כדאמרין דצומנו קאי כדאוקמא צקמייתא לעיל ור"א היא: **אמר ר"נ בר יצחק**. לא מלי לאוקומי להא צומנו משום דרב דימי קשיא ליה דתני (ליה) בר ליואי אדתני לוי שחטן מחוסר זמן צבגלים פסולין ובחוך נמי נפטר: **ומשני ליה רב דימי**. הא דתני חייב ד [שלא לשמו והא דתני פסולין ודכוותיה בחוך פטור בשחטן לשמו ומדקשיא ליה דתני לוי אכזר ליואי ש"מ שמיע ליה לרב דימי דמתני' דבר ליואי נמי בצמוסר זמן וקאמר חייב ואע"ג דאינו ראוי לשמו צפנים ראוי לשלל לשמו וסייעתא לרב חלקיה: **רב אשי רמי מהני'**. דקתני לשמו פטור אצרייתא קמייתא דתינא לעיל חייב: **ומשני מהני' לשמו וצרייתא שלא לשמו**. כרב חלקיה: **נימא סהוי סיזופסיה דרב הונא**. מדכי ד [אתא רב דימי כדאמרן דליכא לאוקומא צומנו מדקשיא ליה תני לוי אדתני בר ליואי: **הכא צמאי עסקינן**. דמחוסר זמן חייב בשלל לשמו: **כגון שהפריש שני אשמוס לאחריו**. שאם יאכזר האחד יתכפר צפני ושחט אחד מנהס בחוך קודם זמנו לשם עולה דהאי כיון דקופו לרעייה קאי דאשם שכיפרו צבליי רועה ודמיו לקיץ המזבח שהיא עולה חזי לדוכמיה ו [צפנים אי שחיט לגופיה לעולה:

פסח כשאר ימות השנה דאינו כשר לשמו. דתנן ב [שחטו קודם חלות פסול כשחמר בין הערבים: שלמים הוא. ואין זה אלא לשמו: לימא **מסייע ליה**. לרב חלקיה: **יכול שאני מוציא**. מאל פתח שלא יתייבב בחוך על עולת א [מחוסר זמן צבגלים כגון של יולדת ומצורע הואיל ואינה ראויה לצב לפנים למזותה:

ואשם נזיר ואשם מצורע. שי"ש בה פסול ולקמיה מפרש ואילו מאי פסולה: **שור מ"מ כו'**. דמלי למימר **אשר ישחט במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל פתח וגו' והוא ידענא דשור או כבז או עו הוא: ואילו חטאת שייכיה**. ולא רבייה לחיובא: **אי נימא צומנו**. ולשמו: **מאי איריא אשם**. דרבייה חטאת נמי מחייב ב [דלא בעי רביינא ואפילו אשם דהא חזי פנינים: **אלא שלא צומנו**. רבייה לחיובא **צאשס**: **אי נימא אשם אמאי חייה**. והא אינו כשר לקרב ומתני' י [ק"י: **תנא פטור ואי משום דראוי לשלל לשמו צפני' הא מחוסר עקיר' וכולהו מודו צו אלא לאו שלא לשמו רבי לחיובא בחוך כרב חלקיה אלמנא דבר שאינו כשר לשמו צפנים כשר לשלל לשמו ומחייב עליה שלא לשמו בחוך: ה"ג לעולם צומנו ושלא לשמו**. א"נ **לעולם צומנו**. ותו לא. וממילא אשלל לשמו דלוקיננא קאי. ושכתבו ד [צפריים ולשמו ט [מפרש טועה כתבו ולפוס ריהטא משום דפרכינן לעיל **אי נימא צומנו מאי איריא כו' וקא בעי לנשו"י לעולם צומנו ולשמו ודקא קשיא לך אי הכי חטאת נמי איך ה"י ומנא אשם והוא הדין לחטאת ולאו ומתלת היא דל"כ ר"א מאי בעי הכא מכדי ר"א לענין שלא לשמו אקשיה צפ"ק ו [לעיל י [צפסול אשם שלא לשמו כחטאת אבל לענין לשמו מאי עיקר ומאי טפל איכא תרוייהו כתיבי להכשיר צפנים וחיוצ בחוך. ותו ל"ל**

לרביי להאי משור וכבז ועו הרי כשר ליקרב וכמלותו צפנים הוא שחטו בחוך. אלא ב [קא משני לעולם צומנו ושלא לשמו ואיצטריך לרבייה משום דשלל לשמו פסול הוא: **ור"א היא**. דמקיש אשם לחטאת דמיפסיל בשלל לשמו צפנים צאשמות ב [דלפ"ה מחייב עלה בחוך אע"ג א [דעבור מנייה לשם אשם אכתי אי הוה מעייל ליה לפנים הוה כשר למשחמיה סתמא וכשר לשם אשם ועולה א [לשם חובה דמשום דיצוריה לא מיעקר שמייה מנייה וכל כמה דלא שחמיה ליה בעיקרה ב [קאי סתמא לשמו הלכך כי שחיט ליה ראוי לפנים לשמו היה. וה"ה דלחטאת שלא לשמו נמי חייב אלא תנא טפל ואשמעינן אע"ג דכה"ג פסול צפנים מחייב עליה בחוך וה"ה לעיקר דמ"ש סוף סוף תרוייהו פסילי שלא לשמן וצת"כ ו [אחרי פ"ט] קתני בה כדתיא שלא לשמו וע"כ מוקי לה כר"א דאילו לרבנן לא איצטריך ליה לרביי דהא כי האי גוונא מתקבלת צפנים היא ב [ט"ז. קייעתא לרב חלקיה ומיזבתא דרב הונא: **גגופה** ב [כגון תוך שמונה ללידתה: **יכול שאני מרבה** א [גרס הכא דרישא ב [לעיל היא. ובתורת כהנים ו [שם פרש ו [הכי תניא לה אזריא את אליו שאינו מיוחדין לשם ולא אזריא עולה מחוסרת זמן גגופה וחטאת בין גגופה כו' והגרסנין ב [שינו את הלשון וגרסנין ד [הכא יכול שאני מרבה ב [את כו' לפי שהציזאה בלימודא ב [אחרינא וסברי דסיפא דההיא דלעיל היא כו [הוא כו [יכול שאני מרבה. משום ב [מ"מ אף עולה מחוסר זמן וכו': **וחטאת בין גגופה בין צבגלים**. כגון של נזיר ומצורע שלא מלאו ימייהם ב [ואילו אשם נזיר ומצורע מחוסרי זמן צבגלים ב [שייכיה ולא רבייה לפטורא שמת מיינה ס"ל דחייב: **וצמאי אי נימא צלשמו אשם נמי ניפטריה**. דהא לא חזי: **אלא שלא לשמו**. הלכך חטאת פטור דלא חזי לפנים ואשם חייב דחזי לפנים ואף על גב דאין ראוי לשמו והיינו כרב חלקיה ודלא כרב הונא: ה"ג **הא מני ר"א היא כו'** ולא גרסנין לעולם צלשמו: **הא מני ר"א היא**. כלומר דהא בשלל לשמו היא כדקאמרת הלכך חטאת פטור דלא חזי צפנים לא צלשמו זמן הוא ואשם נזיר ואשם מצורע זמן הוא ואלא לשלל לשמו דר"א קאמר א [דפסיל צאשם שלא לשמו והאי דשייכיה לאשם לאו דס"ל דחייב אלא כיון דחד טעמא הוא משום דתרוייהו פסולין שלא לשמו צפנים הוא תנא עיקר חטאת דפטור וכו"ש טפל אשם והאי כ"ש מגגוס ודחוקיה דרב הונא ללוקמיה כר"א משום סיפא דעל כרחיך כרבי אליעזר מיתוקמא כדפרישנא לעיל ו [ועוד משום דלרבנן לא ב [לפינן אשם מחטאת ליכא למימר תנא האי והוא אשם נזיר והאי ואף על גב דלרבנן נמי קאמר דפטור דאין לך דבר שאינו כשר לשמו. וכשר שלא לשמו לא מני לאוקומא כרבנן דא"כ נשמעינן אשם דפטור דנשמעינן ב [בה מתיי וכו"ש חטאת: **ט"ז דכי אשא רב דימי כו' ואילו חטאת אשם זיירא וצמאי כו'**. כדאזויבנא ו [צקמייתא: **ומאי קושיא**. לסיועה לרב חלקיה דלמנא ה"ג כדאמרין דצומנו קאי כדאוקמא צקמייתא לעיל ור"א היא: **אמר ר"נ בר יצחק**. לא מלי לאוקומי להא צומנו משום דרב דימי קשיא ליה דתני (ליה) בר ליואי אדתני לוי שחטן מחוסר זמן צבגלים פסולין ובחוך נמי נפטר: **ומשני ליה רב דימי**. הא דתני חייב ד [שלא לשמו והא דתני פסולין ודכוותיה בחוך פטור בשחטן לשמו ומדקשיא ליה דתני לוי אכזר ליואי ש"מ שמיע ליה לרב דימי דמתני' דבר ליואי נמי בצמוסר זמן וקאמר חייב ואע"ג דאינו ראוי לשמו צפנים ראוי לשלל לשמו וסייעתא לרב חלקיה: **רב אשי רמי מהני'**. דקתני לשמו פטור אצרייתא קמייתא דתינא לעיל חייב: **ומשני מהני' לשמו וצרייתא שלא לשמו**. כרב חלקיה: **נימא סהוי סיזופסיה דרב הונא**. מדכי ד [אתא רב דימי כדאמרן דליכא לאוקומא צומנו מדקשיא ליה תני לוי אדתני בר ליואי: **הכא צמאי עסקינן**. דמחוסר זמן חייב בשלל לשמו: **כגון שהפריש שני אשמוס לאחריו**. שאם יאכזר האחד יתכפר צפני ושחט אחד מנהס בחוך קודם זמנו לשם עולה דהאי כיון דקופו לרעייה קאי דאשם שכיפרו צבליי רועה ודמיו לקיץ המזבח שהיא עולה חזי לדוכמיה ו [צפנים אי שחיט לגופיה לעולה:

קטו. פסח כשאר ימות השנה שלמים הוא. פי' צוקטרס ואין זה אלא

לשמו משמע שרואה לומר דכיון דשלמים הוא כששחטנו לשם שלמים היינו לשמו וא"מ והלא כששחטנו לשם עולה או לשם זבח אחר היו נמי שלמים כדאמר' צפ"ק ו [לעיל ח]: לכל דשחיט ליה שלמים ליהוי וי"ל דמ"מ כיון דשלמים הוא הכי הוא כשר לשמו ושלא לשמו כגון לשם שלמים ולשם זבח אחר:

מחוסר זמן בבע"ים. אעולה דקוא קאי ולא לאיניך: **או שהיו בני שתי שנים ושחטן פסולין**. הך צרייתא איתא צפ' התכלת (מנחות מח:) והכא והתם קתני פסולין ועוד תניא התם צאדך צרייתא פסולין ועמוכר נורקן וילאו צנית השריפה ותימה דצתמורה צפ' אלו קדשים (דף י"ט): **תניא אשם כן שנה והציאו צן שנים כן צן שנים והציאו צן שנה כשרים ולא עלו א [לשם צבגלים לשם חובה ר"ש אומר כל עצמן אינן קדושים וי"ל דכאן לשמו כאן שלא לשמו כדמשני הכא ומינה קשה דא"כ קשיא לרב הונא הא איכא האי דפסול לשמו וכשר שלא לשמו ועוד דאי בשלל לשמו מיירי צתמורה ל"ל למימיה ולא עלו לשם חובה הא אפילו צמלומו א [נמי דכיון דשלל לשמו הוא אין עולה לשם חובה:**

עולת מחוסר זמן בבעלים אשם ו [נזיר ואשם מצורע (מנין ונסיב להו תלמודא לחיובא ולא ידענא מאי היא) **מאי תלמודא אמר רבינא שור מכל מקום כשב מכל מקום עז מכל מקום** ח [הא מאי רומיא כדאמרת אמר ר"ג ו [משום [דרמי] דתנא דבי ר' ליואי ז [ארתני לוי] **באשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן בשיריון ולא עלו לבעלים לשום חובה שחטן מחוסר זמן בבעלים או שהיו בני שתי שנים ושחטן פסולין ומשני רב דימי לא קשיא כאן לשמו כאן שלא לשמו רב אשי רמי מתני' אברייתא ומשני כאן לשמו וכאן שלא לשמו לימא תיהו תיובתיה דרב הונא אמר לך רב הונא הכא במאי עסקינן כגון שהפריש שתי אשמות לאחריות דחד מינייהו מעיקרא ו [עולה היא**

לרביי להאי משור וכבז ועו הרי כשר ליקרב וכמלותו צפנים הוא שחטו בחוך. אלא ב [קא משני לעולם צומנו ושלא לשמו ואיצטריך לרבייה משום דשלל לשמו פסול הוא: **ור"א היא**. דמקיש אשם לחטאת דמיפסיל בשלל לשמו צפנים צאשמות ב [דלפ"ה מחייב עלה בחוך אע"ג א [דעבור מנייה לשם אשם אכתי אי הוה מעייל ליה לפנים הוה כשר למשחמיה סתמא וכשר לשם אשם ועולה א [לשם חובה דמשום דיצוריה לא מיעקר שמייה מנייה וכל כמה דלא שחמיה ליה בעיקרה ב [קאי סתמא לשמו הלכך כי שחיט ליה ראוי לפנים לשמו היה. וה"ה דלחטאת שלא לשמו נמי חייב אלא תנא טפל ואשמעינן אע"ג דכה"ג פסול צפנים מחייב עליה בחוך וה"ה לעיקר דמ"ש סוף סוף תרוייהו פסילי שלא לשמן וצת"כ ו [אחרי פ"ט] קתני בה כדתיא שלא לשמו וע"כ מוקי לה כר"א דאילו לרבנן לא איצטריך ליה לרביי דהא כי האי גוונא מתקבלת צפנים היא ב [ט"ז. קייעתא לרב חלקיה ומיזבתא דרב הונא: **גגופה** ב [כגון תוך שמונה ללידתה: **יכול שאני מרבה** א [גרס הכא דרישא ב [לעיל היא. ובתורת כהנים ו [שם פרש ו [הכי תניא לה אזריא את אליו שאינו מיוחדין לשם ולא אזריא עולה מחוסרת זמן גגופה וחטאת בין גגופה כו' והגרסנין ב [שינו את הלשון וגרסנין ד [הכא יכול שאני מרבה ב [את כו' לפי שהציזאה בלימודא ב [אחרינא וסברי דסיפא דההיא דלעיל היא כו [הוא כו [יכול שאני מרבה. משום ב [מ"מ אף עולה מחוסר זמן וכו': **וחטאת בין גגופה בין צבגלים**. כגון של נזיר ומצורע שלא מלאו ימייהם ב [ואילו אשם נזיר ומצורע מחוסרי זמן צבגלים ב [שייכיה ולא רבייה לפטורא שמת מיינה ס"ל דחייב: **וצמאי אי נימא צלשמו אשם נמי ניפטריה**. דהא לא חזי: **אלא שלא לשמו**. הלכך חטאת פטור דלא חזי לפנים ואשם חייב דחזי לפנים ואף על גב דאין ראוי לשמו והיינו כרב חלקיה ודלא כרב הונא: ה"ג **הא מני ר"א היא כו'** ולא גרסנין לעולם צלשמו: **הא מני ר"א היא**. כלומר דהא בשלל לשמו היא כדקאמרת הלכך חטאת פטור דלא חזי צפנים לא צלשמו זמן הוא ואשם נזיר ואשם מצורע זמן הוא ואלא לשלל לשמו דר"א קאמר א [דפסיל צאשם שלא לשמו והאי דשייכיה לאשם לאו דס"ל דחייב אלא כיון דחד טעמא הוא משום דתרוייהו פסולין שלא לשמו צפנים הוא תנא עיקר חטאת דפטור וכו"ש טפל אשם והאי כ"ש מגגוס ודחוקיה דרב הונא ללוקמיה כר"א משום סיפא דעל כרחיך כרבי אליעזר מיתוקמא כדפרישנא לעיל ו [ועוד משום דלרבנן לא ב [לפינן אשם מחטאת ליכא למימר תנא האי והוא אשם נזיר והאי ואף על גב דלרבנן נמי קאמר דפטור דאין לך דבר שאינו כשר לשמו. וכשר שלא לשמו לא מני לאוקומא כרבנן דא"כ נשמעינן אשם דפטור דנשמעינן ב [בה מתיי וכו"ש חטאת: **ט"ז דכי אשא רב דימי כו' ואילו חטאת אשם זיירא וצמאי כו'**. כדאזויבנא ו [צקמייתא: **ומאי קושיא**. לסיועה לרב חלקיה דלמנא ה"ג כדאמרין דצומנו קאי כדאוקמא צקמייתא לעיל ור"א היא: **אמר ר"נ בר יצחק**. לא מלי לאוקומי להא צומנו משום דרב דימי קשיא ליה דתני (ליה) בר ליואי אדתני לוי שחטן מחוסר זמן צבגלים פסולין ובחוך נמי נפטר: **ומשני ליה רב דימי**. הא דתני חייב ד [שלא לשמו והא דתני פסולין ודכוותיה בחוך פטור בשחטן לשמו ומדקשיא ליה דתני לוי אכזר ליואי ש"מ שמיע ליה לרב דימי דמתני' דבר ליואי נמי בצמוסר זמן וקאמר חייב ואע"ג דאינו ראוי לשמו צפנים ראוי לשלל לשמו וסייעתא לרב חלקיה: **רב אשי רמי מהני'**. דקתני לשמו פטור אצרייתא קמייתא דתינא לעיל חייב: **ומשני מהני' לשמו וצרייתא שלא לשמו**. כרב חלקיה: **נימא סהוי סיזופסיה דרב הונא**. מדכי ד [אתא רב דימי כדאמרן דליכא לאוקומא צומנו מדקשיא ליה תני לוי אדתני בר ליואי: **הכא צמאי עסקינן**. דמחוסר זמן חייב בשלל לשמו: **כגון שהפריש שני אשמוס לאחריו**. שאם יאכזר האחד יתכפר צפני ושחט אחד מנהס בחוך קודם זמנו לשם עולה דהאי כיון דקופו לרעייה קאי דאשם שכיפרו צבליי רועה ודמיו לקיץ המזבח שהיא עולה חזי לדוכמיה ו [צפנים אי שחיט לגופיה לעולה:

כדכר

^[1] אשם מצורע שיש בהן פסול: ע"י רש"י וע"י טה"ק מש"כ פ"ג [ג] ל"ל בזמנו (ש"ש: ד) ג"י מתי"י שאני מוציא. ונדו"ו רפ"צ יבול לא אוציא ולפניו תוקן עפ"י ב"ה"ו. והלא תחת כה: [ח] לשמו לא בני ר"א היה בני פ"ל והשאל ממנו (ש"ש: ו) ובני רש"י. [ז] ל"ל לנין ששהב שש"מ קאי על ג' ד"ו דליתא עס לעולם לשמו. אבל הגירסא דפ"י ע"נו אי"ש בכל הבה"ס: [ח] מ"א מקום ומאי קשיא דלמא ה"י כדאמרנא אמר ר"י בר יצחק משום וכו' (כתתיב) וי"ח ס"א מקום ואילי ה"טאת וכו' הא אמאי תרשיהי דלמא ה"י ודבארות בקמייתא אמר ר"י בר (ג"ל) וע"י רש"י דמתעב גזירי. ה"כ כל השאלה וע"י ר"א דלעיל ובמאי עסקינן וכו'. וכו"ו ב"ש: [ח] מיתב מעיקרא ממקן (ש"ש: יא) עולה המחוורת לל"ל (ב"ש: [י] מתיב והאילו אשם לא בעי רביינא דת"י לל"ל (ש"ש: ז) [יג] ל"ל ובמתני' (ש"ש: ד) ל"ל רשכתוב (ש"ש). והג"י ולשמו שגא רש"י לל"ל ליתא כתי"ל: [יג] וכן אלא הכי קא משני (ב"ש: [יג] ל"ל ואשמעינן (ש"ש: ב"ה: [יח] מיתב באשמות ממקן: [יח] ל"ל דאצ"י (ב"ש: [יח] ל"ל בעיקרה (ש"ש). מ"א בעיקרה שבו עדיין קאי (בה"ז קרבן אה"ח: [יח] כתי"ב טקף וקשיא לי אכתי למאי איצטריך לרבינו משור וכשב תהויו נמי עיקרה מעליא אח רבינן